

Herra, sinun parantajasi

2. Moos. 15:20-27

20. Sitten naisprofeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti käteensä rummun, ja kaikki naiset seurasivat häntä rumpuja lyöden ja karkeiloiden.

21. Mirjam johti heidät lauluun: "Laulakaa Herralle, sillä hän on ylen korkea! Hevoset ja miehet hän mereen syöksi."

22. Mooses käski israelilaisten lähteä liikkeelle Kaislamereltä, ja he lähtivät Suurin autiomaahan. He kulkivat kolme päivää autiomaassa löytämättä vettä.

23. Sitten he tulivat Maaraan, mutta he eivät voineet juoda Maaran vettä, koska se oli karvasta. Siksi paikalle annettiin nimi Maara.

24. Kansa napisi Moosesta vastaan ja sanoi: "Mitä me juomme?"

25. Silloin Mooses huusi Herran puoleen, ja Herra näytti hänelle puun. Mooses heitti sen veteen, ja vesi muuttui makeaksi. Siellä Herra antoi lain ja oikeuden kansalle, ja siellä hän koetteli sitä.

26. Hän sanoi: "Jos sinä kuuntelet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja teet sen, mikä on oikein hänen silmissään, otat varteen hänen käskynsä ja noudatat kaikkia hänen lakejaan, minä en pane vaivaksesi yhtäkään niistä sairauksista, joilla olen vaivannut egyptiläisiä, sillä **minä olen Herra, sinun parantajasi.**"

27. Sitten israelilaiset tulivat Eelimiin, missä oli kaksitoista vesilähdettä ja seitsemänkymmentä palmua. Siellä he leiriytyivät veden ääreen.

Koettelemusten keskellä

Oletko sinä joutunut kärsimään sairauksista tai koettelemuksista? Mistä olet etsinyt niihin apua? Milla tavalla Herra on vastannut sinun avunhuutoihisi koettelemusten keskellä? Miten ne ovat vaikuttaneet sinun elämääsi?

Herran parantava työ

Herra tekee yhä tänäänkin parantavaa ja pelastavaa työtään. Uudessa testamentissa käytetty sana, joka tarkoittaa parantamista voidaan kääntää myös pelastumiseksi. Siksi näitä kahta asiaa ei voi erottaa toisistaan. Seppo Juntunen, joka tunnetaan esirukoustyöstään sairaiden puolesta, määritteli parantumisen seuraavasti: "Paraneminen on sitä, että ihminen saatetaan yhteyteen suuren parantajan, Jeesuksen kanssa." Näin ollen syvimmissä merkityksessä ei ole mitään parantumista erillään Jeesuksen tuntemisesta.

Herran parantava työ tapahtuu kolmella eri tavalla: olosuhteiden muutoksella, ruumiillisen terveyden saamisena ja hengellis-sielullisella tasolla.

Eheys ja terveys

Parantaminen on ehjäksi, kokonaiseksi tekemistä ja liittämistä elämän lähteeseen Herraan.

Tehän tiedätte, että teidän uskonne kestävyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä. Kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, ette millään tavoin vajaita. (Jaak. 1:3-4)

Kun tänä aikana puhutaan paljon terapioiden avulla pyritään eheyttämään särkyneitä ihmisiä, on mielenkiintoista, että Jaakob osoittaa, että todellinen eheys saavutetaan usein koettelemusten keskellä kasvavan kärsivällisyyden kautta.

Parantaminen tapahtuu periaatteessa vaiheittain ensin henki, sitten sielu ja lopulta ruumis. Täydellinen ruumiin parantuminen tapahtuu, kun uskova saa uuden ylönousemusruumiin.

Synti ja sairaus

Sairauden syy on viime kädessä synti, ei kuitenkaan niin, että jokin tietty synti aiheuttaisi jonkin sairauden (vaikka sellaisiakin esimerkkejä toki on), vaan niin, että syntiinlankeemuksen seurauksena ihmiskunta joutui sairauden, kivun ja kärsimyksen alle. Jokainen henkilökohtainen syntimme kyllä lisää synnin tuottamaa kärsimystä. Vaikka synti tuottaa kärsimystä ja on osa synnin tuomiota, kärsimys on samalla myös Jumalan kutsu ihmiskunnalle palaamaan Hänen yhteyteensä.

Pelkkä ruumiin terveyden saaminen ei riitä todelliseen paranemiseen. Ihmisen kokonaisuus on saatava Herran parantavan käden alle. Osittaista parantumista tai oireitten lieventymistä voi toki tapahtua lääketieteellisin keinoin tai jopa pimeyden voimin. Mutta missä ihmisen sydän ei löydä yhteyttä Herraan, hajoaminen jatkuu.

Tekstin tapahtumat

Israelilaiset olivat Mooseksen johdolla paenneet Egyptin orjuudesta. Sotajoukko ajoi heitä takaa ja oli saavuttamaisillaan heidät Punaisen meren rannalla. Herran käskystä Mooses johtaa kansan meren läpi toiselle rannalle samalla, kun Egyptin sotajoukko hukkuu mereen. Toiselle puolelle saapunut Israel laulaa ylistysvirren Herralle. (15:1-18)

Ylistys

Ylistyksen johtaja oli Mirjam, Mooseksen sisar. Hän oli myös profeetta, jolla oli opetusta ja sanomaa Herralta kansalle. Israelissa naisilla oli merkittävä tehtävä, niin kuin tänäkin päivänä seurakunnassa. Myöhemmin näemme, miten Mirjam tavoittellessaan asemaa, nousi veljeään Moosesta vastaan, mutta sai siitä Herralta kivuliaan opetuksen. Naisen ja miehen oikea asema kodissa ja seurakunnassa on suuri siunaus, kun ne ovat oikeassa suhteessa toisiinsa.

Ylistyksessä kansa lauloi Herralle nähtyään, miten Herra tuhosi heidän suurimman pelkonsa aiheen. Meidän ylistyksemme aihe on myös sama. Ylönousemuksellaan Jeesus tuhosi suurimman pelkomme aiheen: synnin, kuoleman ja Saatanan vallan. Uskova saa olla turvallisella puolella.

Miriamin johtama ylistys oli ensimmäinen Raamattuun kirjattu laulu. Se tapahtui vuorolauluna. Mirjam, ylistyksen johtaja, lausui sanat ja kansa lauloi ne perässä. Säestys tapahtui tamburiineilla. Soittimien käyttö kuului olennaisena osana Vanhan testamentin ylistykseen niin kuin toki tänäkin päivänä. Ylistys on Herran suurten tekojen kertomista Herralle itselleen ja samalla Herran suuruuden ja armon ihailua.

Matka jatkuu

Mooses antoi liikkeelle lähtökäskyn. Kansan lähtiessä jatkamaan matkaa erämaassa se kohtasikin yllättäviä vaikeuksia. Herra oli heidän kanssaan niin kuin meidänkin sekä voiton että vaikeuksien päivinä. Kolme päivää he kulkivat löytämättä vettä. Kolme päivään on pisin aika, jonka ihminen selviää hengissä ilman juotavaa.

Kristityn vaellus Herran johdossa ei välttämättä ole helppoa eivätkä olosuhteet ole mukavia. Joudumme taistelemaan synnynnäisen mukavuudenhalumme ja helppoman tien etsimistä vastaan.

Herra antoi heidän joutua koettelemuksessa äärimmäiseen tilanteeseen, kestokyvyn rajoille, niin kuin Hän usein menettelee myös meidän kanssamme. Syy siihen on se, että ymmärtäisimme, että apu, jonka Hän antaa vastauksena huutoihimme, ei ole itsestään selvyys eikä sattuma, vaan joka kerta uusi armo. Herra koettelee meitä aina antaakseen meille entistä enemmän ja parempaa. Hän haluaa osoittaa, **millainen Hän on** ja kuinka vain täydessä riippuvuudessa Häneen voimme elää.

Suuri juhla ja ylistysvirta saattoi jättää israelilaiset aivan väärään käsitykseen itsestään. Meilläkin on vaara ajatella, että saatuumme osaksemme jotain ihmeellistä, meissä itsessämmeikin täytyi olla jotain, koska saimme sellaista kokea. Mutta siitä ei ole kysymys. Kaikki se hyvyys, mitä saamme kokea, on pelkkää **Jumalan armoa**.

Jumalan kansan vaellus ei kuitenkaan aina ole pelkkää erämaata. Välillä saamme päästä kokemaan Eelimin kaltaisia keitaita. Kaiken lisäksi edessämme on lopullinen päämäärämme, taivaallisen kirkkauden valtakunta, jonka keskellä virtaa elävän veden virta, Pyhän Hengen elämänvirta Isän ja Pojan valtaistuimelta.

Pettymys ja napina

Kansa oli matkasta väsynyt ja oli ehkä jo moneen kertaan nähnyt kangastuksina vettä, ennen kuin lopulta saapuivat todellisen veden ääreen Maaraan. Kansa syöksi juomaan, muutta mikä hirveä pettymys heitä kohtasikaan: Vesi oli karvasta, juotavaksi kelpaamatonta. Pettymys muuttui napinaksi.

Pettymys ei ole synti, mutta se tapa, jolla otamme sen vastaan voi koitua synniksi tai myös pyhitykseksemme. Herra on yllätysten Jumala. Pettymysten tarkoitus on osoittaa meille, kuinka hyvä Herra on parantajana. Se, että kolme päivää riitti koettelemusten keskellä olevan kansan unohtamaan valtavan ja ihmeellisen pelastuksen, jonka se oli kokenut Egyptistä vapautuessaan ja meren läpi kulkiessaan, kertoo myös meille, miten mieleemme ja tunteemme saattaa hyvin nopeasti vaihtua ylistyksestä napinaan. Ylistys on tärkeää, mutta sen voimalla emme jaksakaan pitkään vaeltaa. Emme voi eikä meidän pidä luottaa tunteisiimme. Niin huippuhetkissä kuin laaksojen pohjalla meidän on aina syytä tarrautua Jumalan sanaan ja sen lupauksiin.

Kansa alkoi napista Moosesta, johtajaansa vastaan. Niin tehdessään se nousi itse asiassa Herraa itseään vastaan, sillä Mooses ei ollut liikkeellä omissa nimissään vaan Herran lähettämänä. Mooses oli johtaja, koska hän puhui Herran sanoja kansalle. Meidän on hyvä tiedostaa, että myös Uusi testamentti opastaa meitä arvostamaan seurakunnan johtajia ja paimenia, sillä hekin ovat siinä virassa Herran tahdosta. Jumalan kansa tarvitsee johtajia, jotka vievät sitä eteenpäin kohti päämäärää.

Johtaja kriisin keskellä

Kriisin keskelle joutunut Mooses kääntyi rukouksessa Herran puoleen. Rukous nousi hätäntyneestä sydäimestä. Seurakuntien johtajat eivät ole teräsmiehiä. He joutuivat kokemaan tuskaa ja huolta laumansa jäsenistä. Herra vastasi, että Mooseksen piti heittää tietty puu veteen. Tapahtui ihme, ja vesi muuttui hyväksi ja kansa sai juo-

da. Herra vei ahdistaviin olosuhteisiin osoittaakseen, että mikään ei ole Hänelle mahdotonta.

Puun heittäminen veteen oli kuva Kristuksesta. Herran vastaus meidän elämämme karvaiseen veteen on ristin puu. Ristiinnaulitun Jeesuksen kyljestä vuotanut vesi avaa meille elämän veden virran Pyhän Hengen sydämiimme. Haavasta vuotanut veri puhdistaa sydämemme kaikesta synnistä, kun sen varaan jättäydymme.

Karvaan veden muuttumisessa hyväksi kansa oli saanut osoituksen Herran parantavasta työstä. Siksi Mooses jatkoi opettamalla asian merkityksen:

"Jos sinä kuuntelet Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja teet sen, mikä on oikein hänen silmissään, otat varteen hänen käskyensä ja noudatat kaikkia hänen lakejaan, minä en pane vaivaksesi yhtäkään niistä sairauksista, joilla olen vaivannut egyptiläisiä, sillä minä olen Herra, sinun parantajasi."

Herra on parantaja, mutta vain niille, jotka kuulevat Hänen ääntään. Herra on hyvä omilleen, mutta Tuomari niille, jotka nousevat Häntä vastaan. Herra ei ole parantaja-automaatti.

Herra parantaa olosuhteiden kautta

Herra osoittaa parantavan voimansa olosuhteissamme esimerkiksi muuttamalla ne kokonaan tai lisäämällä olosuhteisiin jonkun uuden tekijän tai taivuttamalla sinun sydämesi ja tahtosi Herran tahtoon ilman, että olosuhteet sinänsä muuttavat, sillä sinun kapinasi teki elämäsi mahdottomaksi.

"Kaikki, mitä olen saanut, onkin tullut Herran kädestä. Kaikki näytti olevan minua vastaan, mutta Herra antoi uuden armon, niin että ymmärsin, että Hän itse vaikutti-kin kaikessa minun parhaakseni."

Muuttamalla ulkoisia olosuhteitamme Herra antaa samalla meille vakuuden, että Hän voija tahtoo parantaa sielumme syvimät haavat: "Herra parantaa sinut!"

Herra parantaa ruumiimme

Miksi uskovakin joutuu sairastamaan ja kokemaan monenlaista kipua elämässään? Ruumiimme on lunastettu, sillä Jeesuksen uhri ja ylösnousemus koskee koko ihmisyttämme. Silti ruumiimme on yhä kuoleman alainen synnin seurauksena, vaikka uskovan ruumiilliseen kuolemaan ei toisin kuin epäuskoisen sisälly mitään rangaistusta, sillä Jeesus kärsi rangaistuksen loppuun asti Golgatan ristillä puolestamme. Uusi testamentti käyttääkin uskovan ruumiillisesta kuolemasta ilmaisua "poisnukkuminen", koska siinä riisumme vanhan synnin tähden turmeltuneen ruumiimme pu-keutuaksemme uuteen ylösnousemusruumiiseen. Vaikka henkemme elää iankaikkisesti Jeesuksen lahjoittaman vanhurskauden tähden, vasta ruumiin ylösnousemuksessa toteutuu ruumiimme osalta se, mikä uudestisyntymisessä tapahtui sielumme ja henkemme osalta.

Uudestisyntymisessä ruumiimme jää vielä kuoleman alaisuuteen, sairauteen ja kärsimykseen, mutta nekin kaikki koituvat Herran omille nyt siunaukseksi. Kivut ja sairaus on tarkoitettu sitä varten, että aina muistaisimme, mitä olemme velkaa Jeesuksen lunastuksessa ja jotta pysyisimme nöyrinä.

Silti Herra parantaa ruumistammekin estämällä sairauksia. Ennalta ehkäisy on tärkeämpää kuin paraneminen. "Jokainen terve päivämme on Jeesuksen lunastusve-

rellä hankittu, sillä hän kantoi ristille myös sairautemme.” (Vrt. jae 26) Kovin helposti kuitenkin unohdamme sen armon, mitä Jumala on meille osoittanut varjellessaan meitä sairauksilta. Se, minkä pitäisi synnyttää kiitollisuutta, usein aiheuttaakin välinpitämättömyyttä Herraa kohtaan, jos esimerkiksi olemme saaneet elää 30 – 40 vuotta lähes terveinä.

Herra tekee parantavaa työtään sallimalla myös sairauksia ja sitten parantamalla ne joko käyttäen välikappaleinaan lääkäreitä ja lääkkeitä tai parantamalla ihmeenomaisesti rukousvastauksena. Ne, jotka kieltäytyvät käyttämästä lääkäreitä ja lääkkeitä eivät löydä tuekseen mitään Raamatun kohtaa. Niiden käyttö ei ole ristiriidassa rukouksen kanssa, niin kuin Jaakob kirjeessään osoittaa:

Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat. Nämä rukoilkoot hänen puolestaan, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä. Uskon rukous parantaa sairaan, ja Herra nostaa hänet jalkeille, ja jos hän on tehnyt syntiä, se annetaan hänelle anteeksi. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että parantuisitte. Vanhurskaan voimallinen rukous saa paljon aikaan. (5:14-16)

Öljy oli aikanaan tärkeä lääkeaine. Vastaavasti kuningas Hiskia sai hoitoa, kun Herra lupasi parantaa hänet: *Jesaja käski tuoda viikunakakun ja hautoa sillä paisetta, että Hiskia tulisi terveeksi.* (Jes. 38:21)

Jeesuksen tekemät parantamisihmeet ja meidän itsemme kokemat parantumiset ovat meille vakuutena ja eräänlaista harjoittelua siitä, että ylönousemusruumiissa saamme lopullisen ja täydellisen terveyden. Kaikki Jeesuksen parantamat ihmisetkin myöhemmin joutuivat kulkemaan fyysisen kuoleman läpi. Jeesuksen kuolema, hautaus ja ylönousemus on se reitti, jonka Jeesus valmisti meidänkin kuljettavaksemme perille ruumiin ylönousemukseen ja kirkkauteen. Ruumiin parantuminen toimii meille myös vakuutena, että Herra kykenee parantamaan ja pelastamaan myös sielumme.

Herra parantaa sielumme

Kun Herra parantaa sielumme, Hän menettelee samalla tavalla kuin parantaessaan veden Maarassa. Ensin Hän antoi kansan tuntea, kuinka karvasta Maaran vesi oli. Samoin meidänkin on opittava tuntemaan syntiemme katkeruus, ennen kuin Hän parantaa meidät siitä. Herran laki kuolettaa ja sitten evankeliumi tekee eläväksi.

Seuraavaksi Mooses rukoili. Herra parantaa ne, jotka rukouksessa huutavat Hänen puoleensa. Pyhitys, joka on sielumme parantumisprosessi, on aina vastausta rukouksiimme. Sen jälkeen veteen heitettiin puu, jolloin tapahtui ihme. Meidän parantumistemme tapahtuu silloin, kun katsomme sitä puuta, jolle Jeesus lyötiin meidän sijastamme. Ristin ansio luetaan meidän hyväksemme.

Uudestisyntymisemme on Herran tekemä ihme, vain Herra kykenee sen tekemään. Se hyvä työ, joka siinä alkaa, jatkuu ja syvenee ja lopulta saavuttaa täyteen ruumiin ylönousemuksen päivänä. Tämän Herran parantavan ja pelastavan työn päämäärä on se, että parannetut antavat kiitoksen ja kunnian ja ylistyksen yksin Herralle.

Kuuntele Herran ääntä!

Jotta Herran parantava työ voisi toteutua sinun elämässäsi, ratkaisevan tärkeää on, että kuuntelet Herran puhetta ja olet kuuliainen Hänen sanalleen. Herra antoi Israelin kansalle lain vasta sen jälkeen, kun Hän oli ensin vapauttanut sen orjuudesta Egyptissä. Laki annettiin heille tienviitaksi vapauden tiellä.

Lain tehtävä ei ole pelastaa ihmistä, vaan viedä hänet ensin näkemään oman syntisyytensä Jumalan pyhyiden edessä, jotta ihminen alkaisi etsiä pelastusta ja parantamista Jeesukselta Kristukselta. Vasta sitten kun Herra saa vapauttaa sinut Golgatan sovintoveren kautta synnin orjuudesta, sinäkin voit olla kuuliainen Herran sanalle. Mutta vaeltaessasi Hänen sanansa mukaan saat nähdä ja kokea, että Herra parantaa sinut.

Herra parantajana Machimoton elämässä

Pastori Ei'ichi Itoo kertoo:

Oli kesä vuonna 1930. Olin vasta valmistunut teologisesta tiedekunnasta ja aloittanut evankelioimistyön Osakassa. Eräänä päivänä sai puhelun Machimoto -nimisen nuorukaisen äidiltä.

- Pastori, poikani on juuri viety sairaalaan, sillä hän on saanut pahat palovammat eri puolille ruumistaan. Hänen tilansa on erittäin kriittinen. Voisitteko rukoilla hänen puolestaan.

Nuorukainen oli kotoisin Kagoshimasta Kyusuulta. Hänen Osakassa asuvalla veljellään oli moottorikorjaamo. Machimoto halusi opiskella, mutta perhe oli köyhä, joten hän oli tullut veljensä korjaamoon töihin ja kävi samalla iltakoulua. Sinä päivänä hän oli ollut korjaamassa autoa, mutta kipinä oli aiheuttanut bensiiniräjähdyksen. Hän oli kautta koko ruumiinsa saanut pahoja palovammoja.

Kiiruhdin sairaalaan. Kun saavuin potilashuoneeseen, hänen koko ruumiinsa oli ympäriinsä siteisiin käärittynä. Tilanne oli äärimmäisen vakava. Kun olin vasta evankelioimistyötä aloittamassa, hätäännyin enkä oikein tiennyt, miten tällaisessa tilanteessa voisi lohduttaa kärsivää. Menin hänen viereensä. Hänen äitinsä ei ollut kristitty, mutta koska hän tiesi poikansa saaneen kasteen seurakunnassamme ja toimineen aktiivisesti nuorten piirin vastuunkantajana, hän oli soittanut minut paikalle. Äiti kääntyi poikansa korvanjuureen ja kertoi, että pastori Itoo oli saapunut. Siteiltä poika ei kyennyt näkemään, vaikka silmät olivatkin auki. Hän lausui:

- Kiitos pastori Itoo, kun tulit minua katsomaan.

Kun surkuttelin hänen karmeata tilaansa, hän sanoi:

- Pastori, laula halleluja!

Halleluja tarkoittaa Jumalan ylistämistä. Kokemattomana pastorina olin ällikällä lyöty. Mitä näin onnettomassa tilassa voisi ylistää Jumalaa. Pikemminkin kai olisi ollut kiusaus kirotta Jumalaa. Mutta nuorukainen pyysi minua laulamaan ylistystä Herralle. Se kertoo, miten ihana ja suurenmoinen on Kristuksen pelastaman asema.

Heti ei mieleeni tullut mitään virttä, jossa halleluja olisi esiintynyt. Mutta sitten muistin sunnuntai-iltojen evankelioimiskokouksissa käyttämämme laulun:

Olen Herrassa ja sydämeni iloitsee.

Kun saan vaeltaa edessäsi, sydän täyttyy.

Halleluja, halleluja!

Kun saan vaeltaa edessäsi, sydän täyttyy.

Sitä olimme usein laulaneet. Niin lauloin hänen korviensa vieressä siitä, miten Jeesus täyttää sydämemme ilolla. Kun emme elä ihmisten vaan Jumalan edessä, sydämemme löytää syvimmän tyydytyksen. Halleluja! Ylistämme Jumalan armoa.

Laulaessani omakin sydämeni liikuttui. Kun sitten katsoin hänen huuliaan, huomasin, että hänhän hyräili minun mukani. Kuolemaisillaan hän lauloi kiitosta Herralle. Neljäs säkeistö kuuluu:

Herran johdattava käsi on luja.
Pääsen lopulta Hänen valtakuntaansa.
Halleluja, halleluja
Pääsen lopulta Hänen valtakuntaansa

Oli ajallinen elämämme millaista tahansa, lopulta pääsemme perille Jumalan ihmeelliseen taivaalliseen valtakuntaan.

Kun laulu oli päätynyt, hän yllätti minut pyytämällä: - Etkö voisi laulaa vielä virren 'Jätä itsesi Herran käsiin'?

Kristityn elämän ihanuus alkaa Jumalan ylistämisellä. Suurenmoinen voitto on sitten, että saa jättää kaikki asiansa Herran käsiin.

Niin sitten lauloin virren. Siinä pyydämme, että Herra ottaisi meitä kädestä kiinni ja kuljettais oman tahtonsa tietä. Olkoon tie kuinka tuskallinen ja kivinen tahansa, haluamme kulkea Hänen tahdossaan. Anomme, että Herra antaisi meille sellaisen maljan kuin hän hyväksi näkee. Oli se katkera tai makea, suostumme siihen.

Tätäkin virttä Machimoto hyräili yhdessä minun kanssani. Olin todella hämmästynyt ja liikuttunut.

Yleensä hänen saamansa suuruusluokan palohaavat johtavat kuolemaan, mutta hän jäi henkiin ja pääsi lopulta kotiin sairaalasta. Mutta palovammojen vuoksi hänen vasen kätensä ja jalkansa eivät enää toimineet. Hän jäi pysyvästi vammaiseksi. Hän palasi myös seurakunnan yhteyteen eikä missään vaiheessa ilmaissut minkäänlaista katkeruutta siitä, että joutui viettämään vammaisen elämää. Päinvastoin hän toistuvasti kiitti Jumalaa.

Pari vuotta sen jälkeen pastori **Toyohiko Kagawa** aloitti ”Miljoona sielua Kristukselle” -nimisen liikehdinnän. Evankelioimiskampanjaa valmisteltiin seurakuntien välisellä kolmen päivän rukouskokouksella. Ensimmäisenä iltana puheen jälkeen juontaja kehotti paikalla olijoita rukoilemaan vapaasti. Ensimmäisenä äänensä korotti Machimoto rukoukseen:

- Taivaallinen Isä, kiitän sinua! Sinä rakastat Japania ja olet nostattanut tämän liikkeen, jossa tavoittemme on miljoonan ihmisen pelastuminen. Toissa vuonna menetin palovamman vuoksi vasemman käteni ja vasemman jalkani toimintakyvyn, mutta kiitos Herra, että oikea käteni ja oikea käteni, silmäni ja korvani yhä toimivat. Haluan antaa ne sinun käyttöösi. Jos jotenkin voit käyttää minua pelastumattomien miljoonien hyväksi, niin johda minua tahtosi mukaan.

Tuon rukouksen myötä kokoontuneiden ylle laskeutui väkevä Herran läsnäolo ja rukouksen Henki. Saimme kaikki rohkaistuneina lähteä eteenpäin. Halleluja Herralle laulava ja tiensä Herran käsiin laskeva usko on ihmeellinen lahja. Machimoto sai vielä elää muutamia vuosia, ennen kuin pääsi Herran luo. (1930)

Herra on sinun Parantajasi.

Koska Herra on sinun Parantajasi, tuo kipusi rukouksessa Herralle. Kerro Hänelle pettymyksesi ja syntisi. Anna Herran valon paljastaa kaikki ahdistuksesi. Vain Hän voi parantaa sinut, mutta Hän myös **voi** ja haluaa sen tehdä.